

Thư Đức Giám quản - tháng 12 năm 2015

“Việc Đức Kitô nhập thể và giáng sinh đã làm bùng lên ánh sáng huy hoàng chiếu soi trên thân phận nhân loại” (...) Hãy nhanh bước chân, để khi Cửa Thánh, biểu tượng của Lòng Thương Xót của Thiên Chúa, mở ra, chúng ta nhận ra mình có thể đón nhận tất cả ân huệ của Thiên Chúa. Hãy bắt chước lòng sùng mến và khát khao mà Thánh Josemaria, từ thuở niên thiếu, đã tìm thấy nơi trú ẩn trong tình yêu của Thiên Chúa dành cho các tạo vật.”

30-12-2015

Các con yêu dấu của cha: Xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con!

Chúng ta đã bắt đầu Mùa Vọng, những tuần lễ đầy náo nức và hạnh phúc chuẩn bị cho Giáng Sinh. Một lần nữa lại vang lên trong tâm trí cha những lời Cha Thánh Josemaria đã nói trong những tháng cuối cùng trong cuộc hành trình dương thế của Ngài về đại lễ Kitô giáo này. Chiêm niệm kế hoạch cứu chuộc của Thiên Chúa được vén mở tại Bêlem và Nagiarét, Ngài mời gọi chúng ta suy gẫm về cách thức ***Thiên Chúa dạy chúng ta từ bỏ chính mình hoàn toàn. Hãy ngắm nhìn khung cảnh nơi Chúa Kitô được sinh ra. Tất cả mọi thứ trong khung cảnh đó nói với chúng ta về sự hiến dâng vô điều kiện (...).***

Chỉ cần nhớ lại những khung cảnh đó cũng đủ làm chúng ta thấy hổ thẹn, và quyết tâm nỗ lực sống thánh thiện hơn. Chúng ta cần thấm nhuần cách lý luận mới mà Thiên Chúa đã thiết lập khi Ngài xuống trần. Tại Bêlem, không ai giữ thứ gì cho riêng mình. Anh em không nghe thấy ai nói về “danh tánh của tôi”, “thời đại của tôi”, “ý tưởng của tôi”, “sở thích của tôi”, hoặc “tiền của tôi”. Ở đó, mọi thứ được trao ban để phục vụ cho cuộc chơi tuyệt vời của Thiên Chúa với nhân loại: đó chính làƠn Cứu độ. Từ bỏ tính kiêu căng tự phụ, chúng ta hãy thưa với Chúa chúng ta với tất cả tình con thảo: Ego servus tuus, ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ (Tv 115,16): Tôi là tôi tớ Ngài, con của nữ tỳ Ngài—Lạy Mẹ Maria: xin dạy con cách phục vụ Người. [1]

Tình yêu vô biên Thiên Chúa dành cho nhân loại một lần nữa được nhấn mạnh trong Năm Thánh Lòng Thương Xót mà Đức Giáo Hoàng khai

mạc vào ngày 8 tháng 12, Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm. Chúng ta hãy tăng tốc vào những ngày cuối cùng này để khi Cánh Cửa Thánh, biểu tượng của lòng thương xót của Thiên Chúa, được mở ra, chúng ta đã chuẩn bị thật tốt để đón nhận nhiều hồng ân Thiên Chúa vào lòng mình. Chúng ta hãy bắt chước sự tận hiến và ý thức cần kíp mà Thánh Josemaría, từ thuở niên thiếu, đã có khi Ngài tìm đến nường nấu nơi tình yêu Thiên Chúa dành cho các tạo vật của Người.

Việc Đức Kitô nhập thể và giáng sinh đã làm bùng lên ánh sáng huy hoàng chiếu soi trên thân phận nhân loại, hướng về sự kết hợp mật thiết nhất với Thiên Chúa. Định chế gia đình, nơi Thiên Chúa đã chọn để sinh ra, cho chúng ta thấy một phản ánh rõ ràng của sự hiệp thông mật thiết của ba Ngôi vị trong mầu nhiệm Chúa Ba Ngôi, trong sự hiệp nhất của Một Thiên Chúa đích thực. Thánh Phaolô nói rằng chính từ Thiên Chúa Cha mà

mỗi gia đình trên trời và dưới đất được vinh danh [2]. Thiên Chúa Ba Ngôi là Mô hình siêu việt của sự hiệp nhất đáng ra phải ngự trị giữa nhân loại, cũng như trong mọi gia đình. Để khích lệ chúng ta và để ta dễ dàng hơn trong việc nuôi dưỡng sự hiệp nhất đó, Thiên Chúa đã chọn cách mở ra cho chúng ta, qua Thánh Gia ở Bêlem, một con đường cụ thể để ta bước đi mỗi ngày. Các con không nhận thấy sự dịu dàng của Thiên Chúa đối với con cái Người tuyệt vời dường nào sao? Người đã có thể tỏ mình ra theo hàng ngàn cách khác, thế nhưng Người đã chọn cách cho thấy sự dịu dàng của Trái tim Người cách rõ ràng nhất. Như Sách Châm Ngôn nói, trước khi vạn vật hiện hữu, Đức Khôn ngoan ngày ngày là niềm vui của Người, trước mặt Người, ta không ngớt vui chơi, vui chơi trên mặt đất, ta đùa vui với con cái loài người.

[3]

Ánh sáng của Chúa Giêsu Giáng Sinh mang lại sức mạnh để xua tan bóng tối của thế giới này, nơi đang tìm mọi cách để loại bỏ Thiên Chúa. Ánh sáng đó nhắc chúng ta về sự huy hoàng mà các ngôn sứ đã tiên báo, không gì và không ai có thể làm lu mờ: *Dân đang lần bước giữa tối tăm đã thấy ánh sáng huy hoàng; người sống trong vùng đất u tối, nay bừng lên ánh sáng chiếu rọi.* [4] Ánh sáng đó vẫn tiếp tục chiếu tỏa cho người thiện tâm, ngay cả giữa những sự kiện bi thảm vừa mới xảy ra ở nhiều nơi trên thế giới. Ánh sáng đó cũng chiếu tỏa trên chúng ta như đã từng thấp sáng trong đêm Bêlem hai ngàn năm trước. Mỗi năm, phụng vụ Đêm Giáng Sinh mang điều đó đến trước mắt chúng ta một cách đặc biệt, cho chúng ta sự bình an và thanh thản ngay cả vào những thời điểm có vẻ như đen tối nhất. **Sự hiện diện của Đức Chúa ở giữa dân Người, như Đức Thánh Cha Phanxicô giảng, xua tan nỗi buồn của thất bại và đau**

khổ của kiếp nô lệ, và mở ra niềm vui và hạnh phúc.

Chúng ta cũng vậy, trong đêm Cực Thánh này, đã đến nhà Thiên Chúa. Chúng ta đã đi qua bóng đêm bao phủ trần gian, nhờ được ngọn lửa đức tin chiếu soi bước chân, và được khích lệ nhờ niềm tin tưởng sẽ tìm thấy “ánh sáng huy hoàng”. Bằng cách mở lòng, chúng ta cũng có thể chiêm ngắm phép lạ của Người Con-Mặt Trời, Đấng từ trời cao chiếu soi đến tận chân trời. [5]

Các con thân mến, Giáng sinh, một ngày lễ đích thực của hạnh phúc, là một lời mời gọi để kính thờ Chúa và cảm ơn Người về lòng nhân từ của Người. Hàng ngàn người chúng ta được nuôi dưỡng bằng tinh thần Opus Dei mong muốn, như Cha chúng ta nói trong một lần giảng tĩnh tâm dịp Giáng sinh, ***đại diện cho cả nhân loại. Chúng ta chắc chắn rằng (...) ở khắp mọi nơi trên thế***

giới, bao gồm cả những nơi Giáo Hội đang bị bách hại, vẫn có những anh chị em của các con cảm thấy mình như đại diện cho cả nhân loại, thân thưa lên Chúa: “Chúng con biết rằng hôm nay Chúa được sinh ra. Chúng con đến thờ lạy Chúa nhân danh tất cả mọi người: veníte, adorémus, bởi vì đó là lời Giáo Hội đáp trả lại tiếng cao rao của các thiên thần đã được cả trần gian nghe thấy, phá vỡ sự im lặng của nhiều thế kỷ.[6]

Cách đây mười năm, Đức Bênêđict XVI đã nói vào dịp lễ này rằng cả phụng vụ và lòng đạo đức bình dân đã sử dụng những biểu tượng nói lên cho chúng ta rất rõ ràng ý nghĩa của Lễ Giáng Sinh. Đèn và các trang trí gợi lên niềm khao khát điều tốt lành vốn ngự trị trong sâu thẳm trái tim con người: “Ánh sáng của cái thiện chiến thắng cái ác, ánh sáng của tình yêu vượt trên cả hận thù, ánh sáng của sự sống đánh bại cái chết.” [7] Và

như vậy, “khi chúng ta nhìn ngắm đường phố và các quảng trường được trang trí đèn sao rực rỡ, những ánh sáng đó hướng chúng ta đến một thứ ánh sáng khác, không thể nhìn thấy bằng mắt trần nhưng bằng con tim. Trong khi chúng ta thích thú với những thứ ấy, trong khi chúng ta thắp lên những ngọn nến trong các ngôi thánh đường hoặc thắp sang hang đá và cây thông trong nhà mình, hãy xin cho tâm hồn chúng ta được mở rộng đón nhận ánh sáng thiêng liêng đích thực đang đến với hết mọi con người thiện tâm. Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta, sinh ra tại Bêlem bởi Đức Trinh Nữ Maria, là Ánh Sao của cuộc đời chúng ta!” [8]

Chúng ta hãy cố gắng để đảm bảo rằng các trang trí Giáng Sinh bên ngoài tại nhà chúng ta cũng như nhiều nơi khác không chỉ đơn thuần **như pháo hoa**[9], nhưng là một cái gì đó giúp chúng ta tiếp đón Chúa Giêsu cách quảng đại hơn. Bằng cách

hành xử của mình, chúng ta hãy giúp nhiều người nhận biết Giáng Sinh có ý nghĩa gì. Hãy hành động như những người con hiếu thảo của Thiên Chúa.

Chúng ta chiêm ngắm Đức Mẹ Rất Thánh, với Thánh Giuse, chăm sóc Chúa Giêsu vừa được sinh ra trong chuồng bò nghèo hèn cũng chính là chỗ ở của các Ngài tại Bêlem. Tập tục làm hang đá là một lời nhắc nhở tuyệt vời rằng Ngôi Lời Thiên Chúa đang đến ở giữa chúng ta [10]. “Hang đá diễn tả lòng chúng ta mong chờ Thiên Chúa đến bên ta, mong chờ Chúa Giêsu đến bên chúng ta, nhưng nó cũng là biểu hiện của lòng cảm tạ đối với Đấng đã quyết định chia sẻ kiếp phàm nhân như chúng ta, trong nghèo khó và đơn sơ.” [11]

Chúng ta không được để tập tục này mai một nơi các gia đình Kitô hữu. Hãy bắt đầu bằng cách đặt để – ít ra là các nhân vật chính – tại nhà mình,

với lòng sùng mộ chân thành; và khuyên bạn bè và người quen cũng làm như vậy. Nhiều người trong chúng ta còn nhớ sự phấn khích của mình trong việc làm hang đá khi chúng ta còn nhỏ, có lẽ nhờ sự giúp đỡ của cha mẹ và các anh chị. Cha Sáng lập cũng thích thú nhớ lại thời đó; thời thơ ấu của Ngài đã xa khi Ngài viết: ***Lòng yêu mến Lễ Giáng Sinh. – Tôi không cười đâu khi thấy bạn cặm cụi xếp những hòn đá bằng giấy làm hang đá và đặt những bức tượng xinh xắn bằng đất nung hung quanh Máng cỏ. – Chưa bao giờ tôi thấy bạn ra dáng nam nhi cho bằng lúc ấy, lúc mà bạn có vẻ rất trẻ thơ.*** [12]

Nơi chuồng bò Bêlem, trời và đất đã giao hòa, bởi vì đó là nơi Đấng Tạo Hóa của vũ trụ, Đấng Cứu Chuộc nhân loại, đã được sinh ra. Từ nơi đó tỏa ra ánh sáng rạng rỡ cho mọi thời đại, gồm cả thời chúng ta, thời mà rất cần định hướng từ Thiên Chúa. Khi

chúng ta ***chuẩn bị mừng Chúa
chúng ta một lần nữa, và khi
chúng ta xem xét rằng Ngài luôn
luôn hài lòng ở giữa con cái loài
người, chúng ta hãy dâng đầy
niềm hy vọng: Deus prope est,
Chúa chúng ta luôn ở bên ta, Ngài ở
bên ta qua mọi thời đại.*** [13]

Cha sẽ kết thúc thư này bằng những lời của Đức Thánh Cha mời gọi chúng ta tín thác vào Thiên Chúa với niềm lạc quan siêu nhiên. Nói về Lễ Giáng Sinh, Ngài gợi ý một số câu hỏi cho chúng ta: **Làm thế nào để chúng ta đón nhận sự dịu dàng của Thiên Chúa? Tôi có để Chúa nâng tôi lên và để Ngài ôm lấy tôi, hay tôi xa lánh không dám đến gần Ngài? (...)** Điều quan trọng không phải là tìm kiếm Ngài, cho bằng cho phép Ngài tìm kiếm mình, cho Ngài tìm tôi, thấy tôi và vuốt ve tôi bằng sự dịu dàng. Và câu hỏi mà Chúa Hài Nhi có thể đặt ra cho chúng ta bằng sự

thinh lặng của Người là: Tôi có để Thiên Chúa yêu tôi không? [14]

Các con cũng hiểu rõ là cha không muốn kết thúc lá thư này mà chưa cảm ơn tất cả các con một lần nữa vì những lời cầu nguyện qua đó các con đã đồng hành cùng cha trong thời gian cha lưu lại ở Bệnh viện Đại học Navarre. Cha cảm nhận được nâng đỡ rất nhiều từ mỗi một và mọi người các con. Hãy tiếp tục kết hợp với cha trong các ý nguyện, có thể được tóm tắt như cầu nguyện cho Hội Thánh và Đức Thánh Cha, cho từng người trong các con, và cho toàn thế giới có được sự bình yên và trật tự mà Đức Kitô, *Thái Tử Hòa Bình*, [15] đã mang đến trần gian.

Cha chúc lành cho tất cả các con.

Cha của các con,

X Javier

Pamplona, ngày 1 tháng 12 năm 2015

Ghi chú:

[1] Thánh Josémaria, *Thư tín*, 14/02/1974, số 2.

[2] Xem *Ep* 3, 15.

[3] Xem *Pr* 8, 30-31.

[4] X. *Is* 9, 1.

[5] Đức Thánh Cha Phanxicô, *Bài giảng*, 24/12/2014.

[6] Thánh Josémaria, Ghi chép từ một buổi suy gẫm, 25/12/1968.

[7] Đức Bênêđictô XVI, Huấn từ nhân một buổi tiếp kiến chung, 21/12/2005.

[8] *Tài liệu đã dẫn*.

[9] Thánh Josémaria, *Con Đường*, số 247.

[10] X. *Ga* 1, 14.

[11] Đức Bênêđictô XVI, Huấn từ nhân một buổi tiếp kiến chung, 22/12/2010.

[12] Thánh Josémaria, *Con Đường*, số 557.

[13] Thánh Josémaria, Thiệp Giáng Sinh, tháng 12/1968.

[14] Đức Thánh Cha Phanxicô, *Bài giảng*, 24/12/2014.

[15] X. Is 9, 5.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/vi-vn/article/thu-duc-
giam-quan-thang-12-nam-2015/](https://dev.opusdei.org/vi-vn/article/thu-duc-giam-quan-thang-12-nam-2015/)
(09-08-2025)